

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého právní věci žalobce **A. H.**, proti žalovanému **Městskému soudu v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2020, č. j. 11 A 122/2020 – 7,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 31. 12. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž městský soud z důvodu nedostatku pravomoci odmítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného – usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2020, č. j. 9 A 72/2020 – 12.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) „[s]oudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).“

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“

[4] V předložené věci podal stěžovatel u Městského soudu v Praze „žalobu“ proti rozhodnutí tohoto soudu vydaném v řízení o žalobě podané stěžovatelem v jiné věci. Jak ovšem vyplývá ze zákonného ustanovení citovaného v odstavci 2 odůvodnění tohoto usnesení, soudní řád správní umožňuje fyzickým a právnickým osobám napadnout žalobou pouze rozhodnutí vydaná správními orgány v oblasti veřejné správy. Ačkoli soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob, nečiní tak v oblasti veřejné správy, ale v oblasti správního soudnictví, a proto při svém rozhodování nemají postavení správního orgánu. Jejich rozhodnutí tak nelze žalobou napadnout.

[5] Podání adresované městskému soudu, které stěžovatel označil jako „žaloba“, směřovalo proti rozhodnutí soudu a nikoli proti rozhodnutí správního orgánu. Je proto zřejmé, že se o žalobu ve správním soudnictví nemohlo vůbec jednat a že takové podání nebylo ani způsobilé řízení o žalobě zahájit. Městský soud proto mohl stěžovatele o této skutečnosti vyrozumět neformálním přípisem a věc bez dalšího založit. Rozhodl-li městský soud o odmítnutí stěžovatelova podání usnesením, poskytl tím stěžovateli určitý procesní nadstandard, který však nemůže neexistenci návrhu jako jednu z podmínek řízení zhojit.

[6] Kasační stížnost podanou proti takovému usnesení nelze považovat za kasační stížnost podanou proti usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť o návrh se v případě podané „žaloby“ vůbec nejednalo. Stěžovatelova kasační stížnost je z uvedených důvodů nepřipustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, z něhož vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. ledna 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu